

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3269/2022. (VI. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.37.167/2021/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Galambos Károly ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal élt a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.37.167/2021/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Emellett a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontjai alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte.
- [2] 2. Az alapul szolgáló ügy – bíróság által megállapított – tényállása szerint a felperes 2007. június 2. és 2011. december 31. között szolgálati nyugdíj ellátás folyósítása mellett kereső tevékenységet folytatott; 2012. január 1-jétől a nyugdíjat a társadalombiztosítási szerv – a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Khtv.) alapján – szolgálati járandóságként folyósította tovább. A felperes keresetében sérelmezte, hogy a 2007. június 2. és 2011. december 31. közötti időszakot a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 96/B. § szerinti adategyeztetési eljárásban 2019. június 4-én hozott elsőfokú és a 2020. február 18-án hozott másodfokú határozatokban – a Tny. 22/A. § (1)–(2) bekezdése rendelkezése folytán – nem számították be szolgálati idejébe. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét – a Tny. 22/A. § (1)–(2) bekezdése, a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. § f) pontja, 5. §-a, 6. § (2) bekezdés továbbá a Tny. 37. § (1) bekezdése és 2011. december 31-ig hatályos 6. § (4) bekezdése alapján – elutasította, mert a saját jogú nyugellátásnak minősülő szolgálati nyugdíj mellett folytatott keresőtevékenység idejének szolgálati időkénti figyelembe vételét, továbbá az ilyen kereső tevékenységgel szerzett nyugdíjjárulék alapot képező kereset összegének a nyugdíjalapba való beszámítását a törvényhozó kizárta, a járulékfizetés ellentételezését nyugdíjnöveléssel biztosította [Tny. 22/A. § (1)–(2) bekezdés]. A jogerős ítélettel szemben a felperes/indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amely tekintetében a Kúria megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását – a Kp. 118. § (2) bekezdése alkalmazásával – megtagadta.
- [3] 3. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő egyrészt a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése ellen, másrészt a felülvizsgálati kérelemre vonatkozó törvényi rendelkezések megsemmisítése iránt.
- [4] Az indítványozó szerint „[a] tisztességes és igazságos bírósági eljáráshoz való jog alapvető követelménye, hogy a bírósághoz forduló feleknek a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során érdemi jogorvoslatra kerüljön sor. Az indítványozó ezt kifogásolta a felülvizsgálati kérelmében: nem kapott választ azokra a kérdésre, hogy a járulékfizetés mellett szerzett szolgálati idő miért nem vehető figyelembe és jegyezhető be a társadalombiztosítási nyilvántartásba; a nyilvántartási eljárásban a társadalombiztosítási igazgatási szerv a már kezelt és rögzített adatot milyen alapon törölte, a közigazgatási eljárásban a nyilvántartási eljárás és az igényérvényesítési eljárás miért nem különül el, hiszen utóbbi meg sem indult a felperes kérelme alapján.” Az indítványozó szükségesnek tartotta azt is megjegyezni, hogy az első fokú bírósági ítélet ellen „nem volt helye fellebbezésnek, és a Kúria is mint a bíróság jogorvoslati eljárást folytatott le a felülvizsgálati kérelem befogadásával. Az indítványozó szerint a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében és (7) bekezdésében

- foglaltaknak nem tett maradéktalanul eleget. „Mégpedig azért, mert a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a 118. § (1) bekezdés a pontja aa) és ab) alpontjában foglalt indokokat nem kellett indokolni, csak megjelölni.”
- [5] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja: aa), ab) és ad) alpontjának megsemmisítését is kérte. „Indítványozó szerint egyértelmű, hogy a Kúria által alkalmazott jogszabályok az ügy érdemét befolyásolták, mert a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta: a felülvizsgálati kérelem nem került befogadásra, és így érdemben elbírálásra.” Álláspontja szerint a törvényi rendelkezés egyértelműen befogadást és nem befogadhatóságot említ, a Kúriának ebből eredően nincs mérlegelési joga. Az indítványozó szerint a sérelmezett jogszabályi rendelkezések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot, továbbá a felek törvény előtti egyenlőségét sérti. „Nem lehet szó törvény előtti egyenlőségről, ha a fél – bár a jogerős közigazgatási bíróság által hozott döntés érdemben jogszabálysértő – nincs módja rendkívüli jogorvoslat során ezt orvosolni azon okból, mert a rendkívüli jogorvoslat során a törvény még egyéb olyan előírásokat is megfogalmaz a kérelem tekintetében, amelynek eldöntésére objektív mérlegelésre vonatkozó eljárási szabályok nem állnak rendelkezésre, és a döntés a Kúria diszkrecionális jogkörébe tartozik.” Szerinte a teljes diszkrecionális jogalkalmazás lehetőségét alátámasztja az a tény is, hogy a befogadás megtagadása miatt nincs helye jogorvoslatnak. Továbbá kitért arra is, hogy „[a] diszkrimináció tilalma megsértése abban érhető tetten, hogy a rendkívüli jogorvoslatra csak az igazságügyi igazgatási érdek területével érintett jogsértés esetében kerülhet sor, amely az alapvető jog, a jogorvoslathoz való jogban való – egyéb helyzetből adódó indokolatlan [Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés] különbségtételt jelenti. A szabályozás az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jog megsértését jelenti, mert az nem felel meg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglalt feltétlenül szükséges, az elérni kívánt céllal arányos és a jogorvoslathoz való jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával való korlátozásnak.”
- [6] 4. Az Alkotmánybíróság főttkára felhívására kiegészített, módosított panaszt az Alkotmánybíróság a tartalma szerint bírálta el.
- [7] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a értelmében, tanácsban eljárva megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeit.
- [8] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [9] Míg az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírósági döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett bírósági ítélettel zárult ügyben felperes volt, így az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja értelmében érintettsége fennáll az alkotmányjogi panasz tekintetében indítványozói jogosultsággal rendelkezik. A rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [10] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.35.106/2021/10. számú végzését az indítványozó jogi képviselőjének 2021. március 31-én elektronikus úton kézbesítették. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére szolgáló 60 napos határidő 2021. május 30. napján járt le, amely vasárnap volt, az alkotmányjogi panaszt 2021. május 31-én, elektronikus úton, határidőben terjesztették elő. Az ügyben rendkívüli jogorvoslati eljárás nincs folyamatban.
- [11] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be, míg az Abtv. 52. §-a szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Abtv. 27. §-át, amely alapján az alkotmányjogi panasz eljárást kezdeményezte, a kifogásolt bírósági döntést, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Beadványában előadta, hogy álláspontja szerint a sérelmezett bírósági végzés miatt ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel, ezzel részben eleget tett a határozott kérelem törvényi feltételeinek. A beadvány emellett az alkalmazott jogszabályi rendelkezések alaptörvé-

- nyességének vizsgálatára is irányult. E tekintetben azonban az indítványozó nem terjesztett elő önálló, alkotmányossági szempontból értékelhető érvelést, szerinte „a Kúria végzésével szemben felhozott alapjogi érvelés irányadó, a megsemmisíteni indítványozott Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai tekintetében is”.
- [12] Az Alkotmánybíróság elsőként az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz elem befogadhatóságát vizsgálta. A Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt illetően az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és alkotmányjogi panasszal támadható {lásd: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]}. Jelen ügyben is fenntartja azonban azt a korábbiakban kifejtett álláspontját, miszerint „[a] Kúria azon döntése, mely – a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján – a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő peres féltől várja el, hogy a kérelem befogadhatóságát az ott taxatív felsorolt valamely okra hivatkozva maga indokolja, és e jogszabályhelyet úgy értelmezi, miszerint a befogadás feltétele – a formai okokból történő visszautasíthatóságon túl – az ilyen okok kérelmező általi, tartalmi jellegű bizonyítása, nem vet fel alkotmányossági problémát” {3023/2020. (II. 10.) AB végzés, Indokolás [18]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [21]}. Ezen túlmenően annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e, szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül {3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3308/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [20]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [22]; 3463/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [17]–[18]}.
- [13] Az alkotmányjogi panasz azon elemét illetően, mely a sérelmezett jogszabályi rendelkezések alkotmányossági vizsgálatára és megsemmisítésére irányul, megállapítható, hogy az nem alapjogi sérelmet állít, hanem valójában az indítványozó azt sérelmezi, hogy a Kúria megtagadta a felülvizsgálati kérelme befogadását. E körben az Alkotmánybíróság szükségesnek tarja megjegyezni, hogy az alapügy tárgya a társadalombiztosítási jogviszony megítélése volt. A közigazgatási határozat ellen volt lehetőség fellebbezni, és azzal az indítványozó élt is, majd a másodfokú határozat ellen a bírósághoz fordult keresettel. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek jogában áll jogorvoslással élni az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntéssel szemben, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata meghatározza a jogorvoslati rendszerrel szemben támasztott követelményeket. Az Alkotmánybíróság a 14/2018. (IX. 27.) AB határozatban átfogóan áttekintette a jogorvoslati rendszerrel való joggal kapcsolatos gyakorlatát, amely során utalt arra, hogy a jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, azok igénybevételének módját, az Alaptörvény azonban nem tartalmaz előírást azzal kapcsolatban hogyan épüljön fel a jogorvoslati rendszere {3097/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [14] 5. Tekintettel arra, hogy az a jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára figyelemmel, az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján rövidített indokolással ellátott végzésben visszautasította.

Budapest, 2022. május 17.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2245/2021.

